

Сичи, Геза — Zichy, Géza — унгарски едноръчен пианист и композитор, род. 28 юли 1849 в Стара (Унгария), умр. 14 ян. 1924 в Будапеща, ученик на Роб. Фолкман и Лист, свършил и правни науки, заемал служба по правното ведомство, и концертирал от 1880 с благотворителна цел. Бил е председател на Националната музикална академия и консерватория в Будапеща, композирал: „Алар“ (1896), „Майсторът Роландо“ (1899) и оперната трилогия „Ракоци“ I „Ракоци“ (1909), „Немо“ (1905) и „Родосто“ (1912), и една танцова поема „Джема“ (1903). Освен това, един концерт, етюди само за лява ръка и др. творби за пиано, хорове и пфисни.

Скала, лат. scala = скала; (гл. Тоновата стълба).

Скандина, лат. scandicus — при невматовата нотопис — група от три последователни ноти върху една сричка.

Скарлати, Алесандро — Scarlatti, Alessandro — най-бележитият майстор от Неаполитанската школа, род. 1659, според едни в Трапани (Сицилия), според други — в Палермо, умр. 24 окт. 1725 г. в Неапол, ученик на Карисими в Рим, при когото образува от себе си един отличен пианист и пфеец; от 1679, когато се явява първата му опера „L'errore innocente“, е капелмайстор на кралица Христина Шведска в Рим (дето тя е живяла), 1691—1702 е капелмайстор в Неапол, 1703 — втори капелмайстор на „Санта Мария Маджоре“ в Рим, 1707 първи капелмайстор и директор на консерваторията, 1709 се връща в Неапол — като придворен капелмайстор и директор на консерваторията „Сент Онуфрио“. Глава на Неаполитанската школа — творчеството на С. представя един преход от Римската — към Неаполитанската школа. Неговото значение е, главно, в установяването формата на увертюрата („Скарлатиева“), въвеждането в своите опери на големата ария да саро, и обогатяването на нейния оркестров съпровод. В неговите опери, пълни с мелодическа красота, музиката, гесп. пфнието, взема пълно надмощие над

текста, но с своята стилова издръжаност тѣ сж образци на тѣй наречената „музика-опера“. Нѣщо голѣмо създава С. и в областта на църковната музика — особено неговите оратории, в основата на

Алесандро Скарлати

които лежи строга стар стил, но при голѣмо отражение на самостоятелност и индивидуалност. Продуктивната сила на С. извиква просто очудване: освен 115 опери, 155 оратории — писал е и множество кантати за солови гласове, меси, псалми и др.

Скарлати, Джузепе — Scarlatti, Giuseppe — оперен композитор, племеник на Алесандро С., род. 24 юни 1723 в Неапол, умр. 17 ав., 1777 в Виена, писал 30 опери за разни италиански градове и Виена.

Скарлати, Доменико — Scarlatti, Domenico — син на Алесандро С., бележит клавирен композитор, род. 26 окт. 1685 в Неапол, умр. 1757 в Неапол, ученик на баша си и, по късно — на Гаспарини в Рим, дето се прославя като голѣм виртуоз на пиано. 1709, в дома на Кардинал Отобини, става едно състезание между С. и Хендель — в игра на пиано и органъ.